

Съ главѣ долу наведена бързо върви сега Петръ; той прѣвали рѣтлинѣ-тѣ и уцѣтень по Доброджанскы-тѣ голы полены, загули ся на-такъкъ.

VII.

Татарскый кырванъ.

Грабители-тѣ, кои разорихѣ и опустошихѣ село-то Уашъ-Авлѣ, бѣхѣ Татары-тѣ; тѣ вървѣхѣ съ цѣль кырванъ, кой състоѣше отъ десяти-петнайсетъ кола: всяка кола носяше покѣщнины-тѣ на едно цѣло домородство. Тѣ покѣщнины бѣхѣ повече-то отъ обиръ, и другы-тѣхны скѣсаны дрипы и хатли. Крадени волове и биволе навиряганы по четыры, по шесть въ еднѣ кола, карахѣ гы бързо—бързо да изминѣтъ на далечъ. Отъ странѣ малко на раздалечъ отъ кола-та вървѣхѣ мѣжъе-то, нѣкой съ брадвы въ рѣкѣ, нѣкой съ раждивъ ножъ, или пощовъ затѣкнѣтъ на голъ куремъ. Близо до кола-та вървѣхѣ жены-тѣ имѣ, намѣтнаты съ дрынавы черны облекла, едны отъ другы погрозы и по-отвратителны. Множество безобразны дѣчурлига съ дивѣ радость выкахѣ и ти-чешкомъ ту испрѣваряхѣ кола-тѣ, ту оставахѣ назадъ. Двѣ въ срѣдѣ-тѣ кола бѣхѣ покрыты съ черны укадены чъргыла, подъ кои отъ долу